

Убийството на Кенеди

Джон Фицджералд Кенеди е 35-ият [президент на САЩ](#) . Заема тази длъжност от [1961](#) г. до покушението му през [1963](#) г. Кенеди се счита за икона на американския либерализъм.

Кенеди е президент на САЩ през много оспорвана епоха, което прави убийството му пълно със загадки не толкова по отношение на физическия извършител, колкото по отношение на поръчителите на това убийство. Покушението му често се смята за определящ момент в историята на САЩ поради силно травмиращия му ефект върху цялата нация и поради статуса на Кенеди като идол за младото, тогава, поколение американци. И до ден днешен остава загадка отговора на въпроса кой точно стои зад неговото убийство, като при това, напоследък –поради отдалечеността на събитието във времето се изнасят и догадки, свързани с т нар. световна конспирация. Световна конспирация (известна още като *световен заговор*, *конспиративна теория* и пр.) е теория, разпространена сред определени обществени групи и кръгове, според която световните събития се управляват задкулисно от някаква сравнително малка общност ([масоните](#)

,
[евреите](#)

,
[американците](#)

, клубът Билдерберг, извънземните,

[комунистите](#)

и пр.). Привържениците на тази теория са особено склонни да виждат в някои събития (обществени, политически, религиозни, исторически, дори природни) не естествения ход на събитията, а пръста на могъщи организации. По разумните доводи обаче клонят към теориите, че Кенеди е убит от политически противници.

Обстановката през 50- те и началото на 60- те години на миналия век накратко сочи следното: задълбочава се разделението на световните сили. Много характерна за епохата е т нар. Кубинска криза. Тази криза е най-острата международна криза по време на [Студената война](#) , възникнала в отношенията между [СССР](#) и [САЩ](#) във връзка с настаняването на съветски установки за балистични ракети в

[Куба](#)

. Кризата започва на

[14 октомври](#)

,
[1962](#)

, когато американското разузнаване изнася данни пред американския президент

[Джон Кенеди](#)

, разкриващи стартови площадки на съветски атомни ракети на острова и завършва тринадесет дни по-късно на

[28 октомври](#)

,
[1962](#)

, когато съветският лидер

[Никита Хрущов](#)

обявява, че инсталациите ще бъдат демонтирани. Карибската криза се смята за момента, когато

[Студената война](#)

е била най-близо до прерастването ѝ в

[ядрена война](#)

. Руснаците я наричат "Карибска криза", американците "Кубинска ракетна криза", а кубинците "Октомврийска криза".

Разполагайки с доказателства за разполагането на ракетни бази в Куба, Кенеди свиква специална група от старши съветници на секретна среща в Белия дом. Тази група по-късно става известна като изпълнителен комитет на съвета за национална сигурност. От сутринта на 16 октомври, групата се среща често, за да разработи отговор на заплахата. Незабавното бомбардиране е отхвърлено в началото. Остава само възможността за дипломация, стеснявайки избора до морска блокада и ултимитализъм или пълномащабна инвазия. Избрана е блокада и е планирана инвазия, за която се мобилизират войници във Флорида. Но американското разузнаване греши в броя на съветските и кубински войници в Куба, вярвайки, че те са 10 000 и 100 000, а всъщност те са съответно 43 000 и 270 000. Също те не са наясно с факта, че 12 ядрени бойни глави са вече доставени и монтирани на артилерийски установки Фрог 3 Луна и могат да бъдат изстреляни при заповед на съветския командир на острова – генерал Плиев в случай на инвазия. Въпреки че не са директна заплаха за континентална Америка, инвазията вероятно ще е предшествана от ядрен удар с катастрофален резултат по настъпващите сили.

Това са няколко от проблемите относно морската блокада. Според [Фидел Кастро](#), няма нищо нелегално в ракетните инсталации; те със сигурност са заплаха за САЩ, но подобни ракети, насочени към СССР са разположени в Европа (60 междуконтинентални балистични ракети Тор в 4 ешелона близо до Нотингам във Великобритания; 30 ракети Юпитер в Италия и един ешелон в Турция) . Има известни притеснения за съветската реакция към блокадата, която може да се превърне в ескалиращ отговорен удар.

Кенеди прави телевизионно обръщение към американския народ и към съветското правителство на [22 октомври](#) . Той потвърждава присъствието на ракети в Куба и анонсира морска блокада като карантинна зона от 926км около кубинския бряг. Той предупреждава, че военните са подготвени за всяка възможност и осъжда СССР за секретност и лъжа. САЩ са изненадани от голямата подкрепа на своите европейски съюзници, по-специално от подкрепата на президента на Франция

[Шарл дьо Гол](#)

. Въпреки всичко, английският министър-председател

[Харолд Макмилан](#)

, както и по-голяма част от международната общност, не разбират защо не се търси дипломатическо решение.

На извънредно заседание на [Съвета за сигурност на ООН](#) американският посланик Адлай Стивънсън опитва да принуди съветския посланик Велариан Зорин да отговори на въпроса за съществуването на ядрени оръжия със знаменитата си реплика „Не чакайте превода!“. След отказа на Зоркин, Стивънсън показва снимки направени от американски разузнавателен самолет, които показват ракетни инсталации в Куба.

Хрущов изпраща писма към Кенеди на 23 и 24 октомври твърдейки за възпиращата роля на ракетите в Куба и мирните намерения на Съветския съюз. Въпреки това, СССР предлага две различни спогодби на американското правителство. На 26 октомври, те предлагат изтегляне на ракетите в замяна на гаранция за ненападение или инвазия на Куба. Втората спогодба е излъчена публично по радио на 27 октомври и изисква премахването на ракетите в Турция в допълнение на условията от предишното споразумение. Кризата стига своя пик на 27 октомври когато самолет У2 (пилотиран от Рудолф Андерсън) е свален над Куба и друг полет на У2 в Русия е почти прихванат, когато се изгубва в Сибир. По същото време съветски търговски кораби приближават карантинната зона. Кенеди отговаря публично приемайки първата спогодба и изпращайки Робърт Кенеди в съветското посолство да приеме тайно втората. Ракетите Юпитер ще бъдат премахнати от Турция след 6 месеца. Съветските кораби се връщат и на [28 октомври](#) Хрущов оповестява, че е наредил премахването на съветските ракети от Куба. Думите на държавният секретар на САЩ Дийн Ръск "Бяхме се втренчили очи в очи и другия току-що мигна." са резултат от това решение.

Малко по –късно, САЩ и СССР са инициаторите на Московския договор (5 август 1963), подписан от над 100 страни, който забранява ядрените опити в атмосферата, в извън атмосферното пространство и в моретата. Франция и Китай, които по това време разработват ядрените си сили и имат нужда от изпитания, за да усъвършенстват

въоръжението си, отказват да се присъединят. Московският договор не ограничава ядрения арсенал на великите сили (САЩ, Великобритания и СССР), които запазват, и то без и най-малкия контрол, огромни запаси и могат да ги увеличават. Тези ядрени сили не си забраняват кой знае какво. В замяна обаче те приканват останалите страни, присъединявайки се към договора, да се лишат от средствата сами да притежават ядрени оръжия. Военното значение на Московския договор следователно е нулево.

Следователно, от изложеното дотук може да се дадат предположения, че предполагаемите убийци на Кенеди могат да бъдат както кубинците, така и последователите на Хрушчов.

Самия Кенеди влиза в политиката след Втората световна война. През [1946](#) г. конгресмен

[Джеймс Кърли](#)

освобождава мястото си в Камарата на представителите, за да стане кмет на

[Бостън](#)

и това дава възможност Кенеди да бъде избран за два мандата на тази позиция след като побеждава републиканския си конкурент с голяма разлика. Има разнопосочна история на гласуванията, като често се отклонява от позицията на президента

[Хари Труман](#)

и Демократическата партия.

Кенеди се жени за [Жаклин Лий Буви](#) на [12 септември 1953](#) година. През 1960 година декларира своето намерение да се кандидатира за президент. На първичните избори на Демократическата партия негови конкуренти са

[Хъбърт Хъмфри](#)

от

[Минесота](#)

, сенатора

[Линдън Б. Джонсън](#)

от

[Тексас](#)

и

[Адлай Стивънсън](#)

претендент за поста от името на Демократическата партия през изборите от 1952 и 1956 година. Кенеди печели важните първични избори в

[Уисконсин](#)

и

[Западна Вирджиния](#)

На [13 юли 1960](#) г. Демократическата партия номинира Кенеди като своя кандидат за президентския пост. През септември и октомври се провеждат президентските дебати, като за първи път се излъчват по телевизията, на тях се срещат Кенеди и претендентът на Републиканската партия [Ричард Никсън](#). В общите избори на [8 ноември 1960](#) г., Кенеди побеждава Никсън в изключително оспорвано състезание.

Президентът Кенеди е убит в [Далас](#), [Тексас](#), на [22 ноември 1963](#) г. – Петък в 12:30 по обяд, централно време, по време на обиколка из щата.

[Лий Харви Осуалд](#) е обвинен за убийство на полицаи и за убийството на президента, още същия ден (по това време все още не се е говорило за „покушение“). Осуалд е прострелян смъртоносно два дни по – късно в подземията на полицейския участък на Далас от

[Джак Руби](#). Пет дни след като Осуалд е убит, новият президент, [Линдън Б. Джонсън](#),

създава [Комисията Уорън](#), председателствана от Председателя на Върховния Съд [Ърл Уорън](#),

която да разследва покушението. Нейното заключение е, че Осуалд е единствен извършител. Разследване, проведено по – късно, през

[1970](#) г., от Назначената от Конгреса Комитет по Покушенията също стига до извода, че Осуалд е убиецът, но все пак добавя, че той може би е част от

[конспирация](#), имаща за цел убийството на президента, но комитетът не открива достатъчно доказателства да посочи някой друг член на конспирацията.

Критици предлагат множество теории за убийството на Кенеди, които противоречат на тези, които са възприети официално. Лий Харви Осуалд отрича да е стрелял по някого и твърди, че му е направена постановка като „балама“. Твърди, че фотографията, на която държи оръжието на убийството е фалшификат и ще може да докаже, че лицето му е монтирано на тялото на някой, който държи пушката. Но поради неговото собствено убийство от Джак Руби, вината или невинността му никога не е установена от съд.

Телевизията се превръща в основния източник, от който хората черпят информация за събитията около покушението на Кенеди , докато вестниците на следващия ден се превръщат по – скоро в сувенири и изгубват ежедневната си функция. Американските телевизионни мрежи минават на 24 – часов информационен режим, което се случва за първи път в историята. Погребението на Кенеди и убийството на [Лий Харви Осуалд](#) са предавани на живо из цяла Америка и по другите части на света.